

ZDOLA!

vydáva ČSAF / IAF Československá anarchistická federácia - členská sekcia Internacionály anarchistických federácií

15. február 2003 - špeciálne číslo proti vojne

Nie je kapitalizmus

bez vojen!

Po Afganistane kráčať v ústrety ďalšiemu vojnovému konfliktu. Tentokrát si obhajcovia slobody, demokracie a mieru vo svete vybrali za cieľ Irak. Napriek stálej neexistencii priamych dôkazov potvrdzujúcich najzávažnejšie obvinenia (výroba nukleárných zbraní) sú armádne oddiely USA a Veľkej Británie v pohybe. Premiér Dzurinda svojou demagógiou, servilitou a riťolezectvom prekonáva všetky svoje doterajšie rekordy - výsledkom je aktívna podpora Slovenska imperialistickej agresii USA a vyslanie slovenských vojakov bude stáť vyše 300 miliónov korún.

Vo vojne vždy zomierajú nevinní ľudia, zatiaľ čo bohatí a mocní vojnoví štváci sa smejú vo svojich palácoch. Neexistuje nič také ako spravodlivá vojna. Chystaná vojna v Iraku ňou však napriek neuveriteľnému masmediálnemu brainwashingu nemôže byť ani v najpomýlenejšom sci-fi.

Zodpovední a rozmyšľajúci ľudia v celej Európe dnes povedia hlasné NIE! chystanej vojne. Pripájame sa k nim aj my.

Po úpornej, no neúspešnej snahe nájsť prepojenie medzi Irakom a teroristickou sieťou Al-Kaidá ostávajú na všetko odhodlaným agresorom v rukách dva argumenty. Prvým z formálnych dôvodov je Irak ako vlastník chemických, biologických a potencionálne aj nukleárných zbraní predstavujúci horzbu svetovému mieru. Áno, iracká armáda disponuje chemickými zbraňami, tak ako mnohé iné armády sveta. Treba však zdôrazniť, že Irak ich v nedávnej minulosti skutočne použil. Použil ich proti vojskám Iránu vo vzájomnom konflikte a tiež pri genocídnych akciách proti kurdskej menšine. V rokoch 1974 - 1989 špeciálne oddiely irackej armády pripravili o život podľa reálnych odhadov viac než 400 000 Kurdov aj za pomoci chemických zbraní a so zemou zrovnali 90 % kurdských dedín na území Iraku. No ani za takýchto vskutku dramatických okolností nikto z predstaviteľov západných krajín proti tomu istému Saddámovi, vtedy významnému spojencovi v regióne, ráznejšie nevystúpil.

USA sa ďalej snažia dokázať, že Irak vlastní alebo už čoskoro bude vlastníť jadrové zbrane. Zatiaľ však ani tie najpodrobnejšie vyšetrovania zbrojných inšpektorov OSN nič podobné nepotvrdili. Skôr naopak, viaceré správy upozorňujú na fakt, že v Iraku rozbombardovanom za vojny v Perzskom zálive a následnými sankciami udržiavanom v tomto stave, nie je technicky možné takéto zbrane vyrobiť.

Ďalším faktom je, že Irak nevlastní ani nosiče (rakety alebo lietadlá), vďaka ktorým by mohli prípadnou jadrovou hlaviciou zasiahnuť vzdialenejší cieľ. To výrazne znižuje hodnotu tvrdenia o irackej hrozbe celému svetu. Na druhej strane, vo svete je viacero krajín, ktoré disponujú jadrovými zbraňami a za hrozbu ich nikto nepovažuje, a už vôbec nikto

sa na ne preto nechystá zaútočiť. Na Blízkom východe je to napr. Izrael. Ale práve USA sú krajinou s najväčším nukleárnym potenciálom a s možnosťou zasiahnuť kdekoľvek na svete. V súvislosti s najnovšie proklamovaným odhodlaním použiť ich ako prvý je opodstatnené hľadať nepriateľa svetového mieru inde ako len v Iraku. A opäť je to USA a NATO, ktorí sa ako jediní môžu popýšiť použitím "špinavých bômb" obsahujúcich ochudobnený urán. Ide o vskutku efektívnu zbraň, no na postihnutom území ostávajú rozptýlené čiastočky rádioaktívneho uránu, ktoré napríklad v Iraku spôsobili 600 až 1000 % nárast výskytu rakoviny u detí (v kombinácii so sankciami stanoveným zákazom dovozu chemoterapeutických zariadení potrebných na liečbu sú následky katastrofálne). No ako konvenčná výzbroj boli tieto strely použité aj v Juhoslávii a Afganistane.

Za druhý argument na rozpútanie vojny sa považuje potreba zbaviť iracký ľud nenávideného diktátora, brániaceho sa demokracii, potláčajúceho práva kurdskej a šíitskej menšiny. S kritikou Saddáma a jeho politiky sa nedá nesúhlasiť. Naozaj to nie je človek, ktorý by si zasluhoval sympatie slobodomyselných ľudí, no je naivné si myslieť, že terajším vojnovým štváčom ide výhradne o naplnenie emancipačných snáh širokých mas irackého ľudu a o odstránenie akýchkoľvek foriem útlaku. Potvrzuje to nielen v mnohom pokrívajúca demokracia v samotných krajinách štylizujúcich sa do úlohy jej neochvejných obrancov (to je však téma na samostatný článok), ale aj spojenectvá s režimami, ktoré sa touto kategóriou nedajú označiť ani v tom najprepracovanejšom newspeaku. Nemusíme spomínať ani absolutistickú monarchiu Saudskej Arábie (ďalší superspojenec v oblasti) so zákazom politických strán a minimom občianskych slobôd (pre mužov - ženy sa bez

podobného luxusu musia obísť úplne). Stačí sa vrátiť do nie tak dávnej minulosti a môžeme ostať priamo v Iraku. V dobe vrcholiaceho genocídneho šialenstva proti Kurdom nikomu z predstaviteľov Západu nepripadal ako nepriateľ demokracie ten istý Saddám Husajn, inak poplatný to spojenec proti Iránu. Dodávky bojových lietadiel z Francúzska či technológií použitých aj pri výrobe chemických zbraní z Nemecka to len potvrdzujú. Čerešničkou na torte bol úver vo výške 1 miliardy USD poskytnutý administratívou Georga Busha (nie však toho, čo dnes označuje irackého vodcu za Satana, ale jeho otca) v roku 1989, teda v dobe keď sa už kde - tu ozývali nesmelé hlasy proti barbarickým praktikám Saddámovho režimu. Tak ako tak, vtedajší prezident USA dal jasne najavo, že sa nemieni miešať do vnútorných záležitostí Iraku.

K zmene došlo až o pár mesiacov neskôr, keď si Saddám Husajn toto ubezpečenie vysvetlil po svojom a v auguste 1990 obsadil na ropu bohatý štátik - Kuvajt. Po vojne v Perzskom zálive, ktorá nasledovala, mali spojenci jedinečnú možnosť zbaviť svet tohto nenávideného muža, no ani tú nevyužili. Namiesto toho, po výzvach k ľudovému povstaniu, ktoré skutočne prebehlo, nechali toto utopiť v krvi prezidentským gardám.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti ostáva otázkou, aké sú skutočné dôvody, keďže hájenie mieru a demokracie v podaní hlavných protagonistov pripravovaného krviprelievania v očiach vnímavého človeka príliš neobstojí. Faktom je, že dunivá ozvena vojnových tamtamov a podpora nacionalizmu odvracia pozornosť verejnosti od nelichotivej ekonomickej situácie, do ktorej sa v dôsledku stále radikálnejších neoliberalných opatrení dostáva čoraz väčšia časť aj donedávna privilegovanej populácie prvého sveta. Nie

je to však jediný a hlavný dôvod.

Samozrejme, ide o ropu. Energetickú surovinu číslo jedna, ktorej zásoby sú obmedzené. Región Perzského zálivu s najväčšími svetovými ložiskami je preto až príliš zaujímavý pre systém, ktorému je krvou, a pre elity s ambíciou byť na vrchole globálnej pyramídy. Asi nebude náhoda, že z vrchnej stovky predstaviteľov americkej administratívy bolo vlastnícky prepojených so zbrojárskym priemyslom 31 a ropným priemyslom 29 osôb. Mená ako George Bush, Dick Cheney či Condoleezza Rice sú len špičkou ľadovca, no vrhajú dostatočný tieň pochybností na čisté motívy tak nevyhnutnej vojny. Zvlášť po ochladnutí vzťahov s doteraz najvýznamnejším spojencom v oblasti, Saudskou Arábiou, vyvstáva pre jedinú svetovú superveľmoc úloha zabezpečiť dostatočné zdroje tak stragicky dôležitej suroviny a príjmov.

Bolo by však chybou domnievať sa, že za súčasnú neutešenú situáciu môžu len jednotlivci na vysokých postoch. Za hlavnú príčinu celej rady zásadných problémov globálneho charakteru považujeme kapitalistické výrobné vzťahy, ktoré dovoľujú koncentráciu ekonomickej a politickej moci v dosiaľ nevidaných rozmeroch, a teda sú nevyhnutne antidemokratické. Systém, kde zisk je najväčšou hodnotou, štedro odmeňuje chamtivé, agresívne a bezohľadné správanie, ktoré priamo ohrozuje naše prežitie. Veď vojna je vlastne len do krajnosti dovedený princíp nikým a ničím nekontrolovanej voľnej súťaže. Preto aj odpor voči militarizmu je nutné spájať s bojom proti kapitalizmu a so snahou o vytvorenie naozaj demokratickej spoločnosti, rešpektujúcej potreby jednotlivcov a limity prírodného prostredia ako nevyhnutnej podmienky zachovania života na tejto planéte.

Vojna je tiež terorizmus! Potrebujú ju biznismeni, vlády a politici, nie ľudia!

ČESKOSLOVENSKÁ ANARCHISTICKÁ FEDERÁCIA

V roku 2002 sa ČSAF stala členskou sekciou Internacionály anarchistických federácií (IAF - IFA). Anarchistické federácie v nej združené tvoria aktívne zložky anarchistického hnutia vo Francúzsku, Taliansku, Španielsku, Portugalsku, Nemecku, Dánsku, Argentíne a inde.

> www.csaf.cz > slovensko@csaf.cz

ČSAF
Poste restante
850 07 Bratislava 57